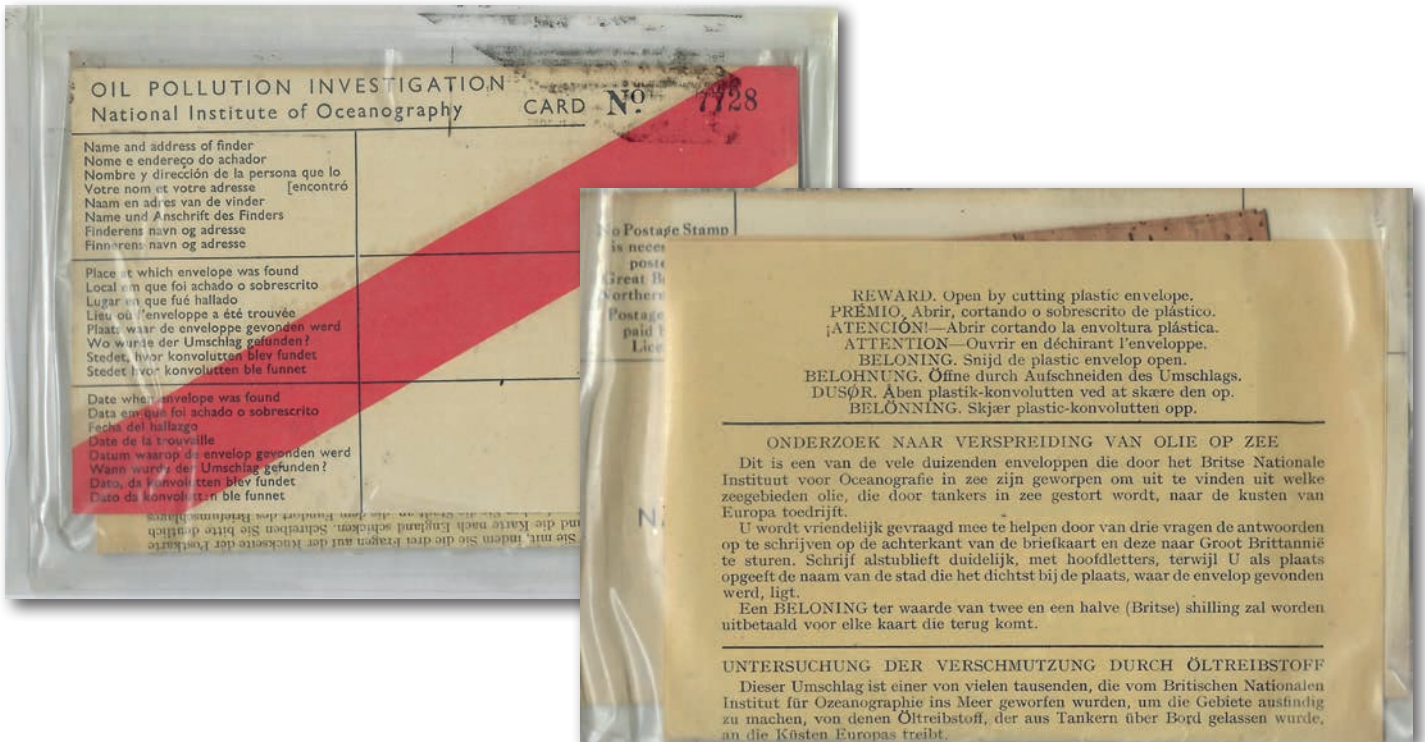

Onderaan de filatelistische ladder - 22

Geflest

Als verzamelaar van het thema glas (voor drinkbare vloeistoffen) loop je op een bepaald moment aan tegen het fenomeen dat flessen soms (na ontdaan te zijn van hun reguliere inhoud) een tweede leven krijgen als vervoerder van post. Behalve spelende kinderen, wanhopige schipbreukelingen en jubilerende verenigingen (zoals beschreven in aflevering 17 van deze rubriek) blijken er nog anderen te zijn die dit medium hebben gebruikt, en soms voor heel serieuze doelen. Dat zocht ik! Na een tweetal mislukte pogingen op veilingen vond ik via internet bij een Britse handelaar een als 'Drift Bottle Post' aangeprezen stuk. De handelaar zat echter fout, zoals blijkt, maar ik was ook niet alert genoeg en liet me door nieuwsgierigheid en gretigheid misleiden.

Er zijn vóór WO II wel degelijk serieuze brieven verzonden in (glazen) flessen, maar dit platte pakketje heeft nooit in een fles gezeten en is dus helemaal geen 'Bottle Post'. Het dateert uit de jaren '50 van de vorige eeuw en toen was er - zoals is

te zien en te voelen - al plastic. Een glazen fles zou toen erg onlogisch zijn geweest en de werkwijze was dan ook anders. Op dit dichtgesealde pakketje werd een kurk geplakt om het te laten drijven en vervolgens werden flinke aantallen ervan bij de Scilly eilanden in zee geworpen. Zouden het er werkelijk 7727, of nog meer, geweest zijn? De zwarte vlek in de rechter bovenhoek is een restant van de lijm waarmee de kurk was vastgeplakt.

Op voor- en achterkant van de enveloppe is door het plastic heen duidelijk te lezen wat de bedoeling was. In de talen van acht kustlanden van Noorwegen tot Portugal probeerde het Britse instituut zoveel mogelijk 'response' te krijgen. Met een beloning!

De enveloppe is plat genoeg voor opname in een verzameling open filatelie, maar in de thematische filatelie is het onmogelijk deze (niet-postale) enveloppe op te nemen voor zijn inhoud, ook al is die enveloppe doorzichtig.

Behalve het ontbreken van glas in dit gebeuren is er nog een doorslaggevende reden waarom de enveloppe en wat er in zit voor mij onbruikbaar is. Er is geen enkele garantie dat deze enveloppe ooit in zee heeft gelegen! Misschien was het een demonstratie-exemplaar of heeft iemand van het betrokken personeel hem als souvenir achtergehouden... Het enige 'harde' filatelistische bewijs van dit type gebruikte flessenpost zou de door een vinder geretourneerde antwoordkaart zijn, maar die zit - postfris - nog ingepakt in het plastic. Theoretisch zou ik die antwoordkaart uit de enveloppe kunnen halen, maar openmaken tast de bedoeling van het geheel aan en vermindert de bruikbaarheid voor een eventuele verzameling in de open filatelie. In mijn thematische verzameling kan ik er echter niks mee. Geen 'drift', geen 'bottle', geen post en meer dan twintig euro naar de haaien. Zo is er uiteindelijk toch een link met de zee, dat wel.

□